

Arrest

nr. 307 391 van 28 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat J. JANSSENS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 SCHAARBEEK

2. ten kantore van advocaat C. DEVILLE
Eugène Smitsstraat 28-30
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 november 2023.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en van advocaat I. SWERTS, die loco advocaat C. DEVILLEZ verschijnt voor de tweede verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partijen dienen een beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 24 april 2023 waarbij hun verzoeken

om internationale bescherming worden onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en hun verzoeken vervolgens kennelijk ongegrond worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bij het, ten tijde van de bestreden beslissingen geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst. Ook het recentste koninklijk besluit van 7 april 2023 duidt Albanië opnieuw aan als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu verzoekende partijen uit Albanië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoekende partijen toe om duidelijk aan te tonen dat, in hun specifieke situatie, hun land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekende partijen echter geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoekende partijen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien worden de beschermingsverzoeken als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekende partijen vrezen bij terugkeer naar Albanië dat verzoeksters vader hun familie iets zal aandoen omwille een conflict tussen verzoeker en verzoeksters vader. In de bestreden beslissingen wordt er geoordeeld dat dit voorgehouden conflict met verzoeksters vader van louter gemeenrechtelijke aard is en dus geen verband houdt met de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag, dat de vaststelling dat verzoekende partijen terugkeerden naar Albanië na een verblijf in Kosovo de ernst van hun problemen ondermijnt en de door hen aangehaalde incidenten – zo zij waarachtig zijn – zich in een zeer specifieke context afspeelden en op zich niet dermate zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een eerdere ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hoe dan ook wordt in de bestreden beslissingen opgemerkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij voor de door hen geschetste interpersoonlijke problemen met verzoeksters vader geen of onvoldoende beroep konden doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

2.1. Uit lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel geheel in gebreke blijven. Verzoekende partijen komen immers niet verder dan het uiteenzetten van een louter theoretisch betoog, het poneren van een vrees, het volharden in eerder afgelegde verklaringen, het bekritisieren en minimaliseren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het verwijzen naar algemene landeninformatie, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

Zelfs zo kan worden aangenomen dat verzoeker jarenlang een problematische relatie had met verzoeksters vader – zijn schoonvader – dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze problemen hoe dan ook niet als voldoende zwaarwichtig zijn om te gewagen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen terecht geconsideerd: “Uw jarenlange problematische relatie met uw schoonvader die u beschreef als psychologisch geweld in de vorm van minachting en beledigingen aan uw adres (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 31/03/2023, p. 3, 4, 6) kan hoe dan ook niet worden beschouwd als dermate zwaarwichtig dat er gesproken kan worden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft de situatie na het ongeval waardoor uw schoonmoeder in een rolstoel belandde, moet eveneens worden geconcludeerd dat er geen sprake is van eerdere ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalde twee incidenten aan waarbij het tot een fysieke confrontatie kwam tussen u en uw schoonvader. Eind september 2022, enkele dagen na het ongeval, viel hij u aan met een scherp voorwerp waarop u hem kon afweren (CGVS, p. 5) en toen u hem op school opnieuw tegenkwam vochten jullie zonder dat één van jullie verwondingen opliep (CGVS, p. 8-9). Uw schoonvader zou ook uw zoon D.(...) enkele klappen hebben gegeven hetgeen jullie niet opmerkten tot D.(...) jullie dit thuis vertelde (CGVS, p. 6). Noch u noch uw echtgenote vermeldde deze klappen bovendien bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (vragenlijst CGVS

d.d. 02/01/2023, vraag 3.5; vragenlijst CGVS E.(...) d.d. 02/01/2023, vraag 3.5) en uw echtgenote vermeldde dit nog steeds niet toen haar uitdrukkelijk werd gevraagd de fysieke belaging te concretiseren (CGVS E.(...), p. 5-6). Ze vermeldde enkel dat uw schoonvader uw zoon tegen u trachtte op te zetten (CGVS E.(...), p. 3) hetgeen de geloofwaardigheid van deze klappen danig ondermijnt. Uit deze drie gebeurtenissen die zich in een zeer specifieke context afspeelden, en die op zich niet dermate zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van eerdere ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/7 Vreemdelingenwet, kan niet worden geconcludeerd dat u of uw gezinsleden bij een terugkeer naar Albanië een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definities van subsidiaire bescherming. Dat uw schoonvader verslaafd is aan alcohol en iemand van jullie iets zou kunnen aandoen zonder het zelf te beseffen (CGVS, p. 7) is geheel hypothetisch en blijkt onvoldoende uit het verleden om dit als een reëel risico te kunnen aanmerken. De bewering van uw echtgenote dat jullie voor uw schoonvaders willen verbergen dat jullie in België verblijven (CGVS E.(...), p. 7) klemmt bovendien met de vaststelling dat u op Facebook nog steeds bevriend bent met uw schoonvader, dat u nog steeds actief bent op Facebook en er aangaf dat jullie naar Brussel zijn verhuisd (zie administratief dossier). Dit gedrag, alsook de vaststelling dat uw schoonvader een door u op 19 oktober 2022 op Facebook geplaatste foto van u en uw echtgenote likete, doet verder afbreuk aan de ernst van uw conflict met uw schoonvader en het risico dat u hierdoor zou lopen bij een eventuele terugkeer naar Albanië.”

Aangaande het gegeven dat verzoekster de klappen die haar vader hun zoon D. zou hebben gegeven niet vermeldde, voeren verzoekende partijen in het verzoekschrift aan dat het persoonlijk onderhoud redelijk kort was, snel ging en verzoekster omwille van haar nervositeit de klappen uiteindelijk vergat te noemen. Te meer aangezien de protection officer er al weet van had en verzoekster meende dat zij zich moest concentreren op de gebeurtenissen die eraan vooraf gingen. De Raad wijst erop dat elk persoonlijk onderhoud stress met zich meebrengt en de interviewer houdt hiermee rekening, maar in casu is er geen gegeven voorhanden dat stress of de duurtijd van het persoonlijk onderhoud verzoekster hebben verhinderd om coherente, volledige en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt daarentegen dat verzoekster in staat was om duidelijke, uitvoerige en gedetailleerde verklaringen af te leggen toen zij tot tweemaal toe expliciet werd bevraagd over de fysieke belaging van haar kinderen door haar vader (administratief dossier, NPO verzoekster, p. 5-6), waarbij zij evenwel geen enkele melding maakte van een fysieke aanval op D.. Bovendien werd door verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van nervositeit waardoor zij moeilijkheden zou hebben om haar vluchtrelaas uiteen te zetten. Verzoekende partijen brengen overigens geen enkel valabel argument bij om te verklaren dat zij deze klappen niet vermeldten op de Dienst Vreemdelingenzaken. Gelet op het voorgaande, wordt de geloofwaardigheid van de verklaring als zou verzoeksters vader D. enkele klappen hebben gegeven dan ook ondermijnd.

Verzoekende partijen benadrukken dat de Raad in sommige gevallen oordeelt dat het trauma van dien aard is dat het alleen al het verlenen van internationale bescherming kan rechtvaardigen. Blote beweringen van hunnentwege buiten beschouwing gelaten, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijken dat verzoekende partijen dermate traumatische ervaringen hebben ervaren dat dit in hun hoofde aanleiding geeft tot een nood aan internationale bescherming. Sterker, verzoekende partijen geven in het verzoekschrift zelf aan dat er “geen sprake [is] van een trauma uit het verleden dat het verlenen van internationale bescherming rechtvaardigt”. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Voor het overige beperken verzoekende partijen zich tot het poneren van een reëel risico op het lopen van ernstige schade, het volharden in eerder afgelegde en onvoldoende zwaarwichtig bevonden verklaringen, het minimaliseren en bekritisieren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij aldus geen afbreuk vermogen doen aan de vaststelling dat zij niet aannemelijk maken dat zij omwille van het conflict met verzoeksters vader een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Nog los van voormelde vaststellingen, dient erop gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoekende partijen in casu niet slagen.

De commissaris-generaal motiveert op goede gronden dat verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de door hen aangehaalde problemen met verzoeksters vader – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een

eventuele terugkeer naar Albanië voor hen sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal stelt met verwijzingen naar de verklaringen van verzoekende partijen: “Op geen enkel moment riep u de hulp in van de autoriteiten. Uw verklaring hiervoor overtuigde geenszins. U stelde dat 70% van de familieleden van uw echtgenote bij de politie werkt en het in Albanië onmogelijk is om hulp te krijgen tenzij je zelf kennis hebt (CGVS, p. 7). Nog daargelaten dat deze verklaringen weinig coherent zijn met elkaar, bleek u vervolgens slechts in staat om één familielid van uw schoonvader bij naam te noemen die volgens u bij de politie werkt (CGVS, p. 8). Deze man is volgens u dan nog chef van de verkeerspolitie waardoor niet kan worden ingezien dat deze betrekking het voor u en uw gezinsleden onmogelijk zou maken om hulp te kunnen krijgen bij de politie. Er zouden nog twee andere familieleden van uw schoonvader bij de politie werken maar hun namen, functies of werkplaatsen kon u niet geven (CGVS, p. 8). Nog frappanter is de vaststelling dat uw echtgenote niet zeker is of dat familielid wel bij de politie werkte, hem enkel bij zijn bijnaam “T.(...)” kent zonder zijn echte naam te kennen, en niets weet over zijn functie (CGVS, p. 4-5). Ze hoorde louter haar vader zeggen dat de dingen wel geregeld zouden worden (CGVS, p. 4). Noch u noch uw echtgenote maakten dan ook in concreto aannemelijk dat jullie omwille van bepaalde kennis of familieleden van uw schoonvader niet terecht zouden kunnen bij de nationale autoriteiten. U laakte verder algemeenweg de werking van de Albanese autoriteiten en het gerecht (CGVS, p. 8) zonder concreet aan te tonen waarom u niet op hun hulp en/of bescherming zou kunnen rekenen.”

Door in het verzoekschrift de “nauwe banden” van verzoeksters vader met de politie te onderstrepen en hierbij opnieuw te verwijzen naar A., bijgenaamd T., en te betogen dat het feit dat zij verder geen kennis hebben van de precieze banden van de kennis van verzoeksters vader geen afbreuk doet aan deze band met de politie, komen verzoekende partijen in wezen niet verder dan het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen allerm minst als een dienstig verweer kan worden bestempeld en waarmee zij dan ook niet vermogen afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen.

Verzoekende partijen vervolgen in het verzoekschrift dat op basis van de beschikbare informatie besloten kan worden dat de Albanese overheden niet in staat zijn om een effectieve en niet-tijdelijke bescherming te bieden. Zij benadrukken dat, hoewel er inspanningen zijn geleverd op gebied van onpartijdigheid en doeltreffendheid van de politionele en justitiële diensten, de theorie ver achter blijft bij de praktijk, in het bijzonder bij intra-familiaal geweld en geweld tegen vrouwen. Verzoekende partijen onderstrepen tevens de problematiek van corruptie. Zij citeren en verwijzen in dit verband doorheen hun verzoekschrift naar verschillende persartikels en rapporten. De Raad betwist niet dat er nog ruimte voor verbetering is, doch het betoog van verzoekende partijen is geenszins van aard een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissingen waarbij uit de geconsulteerde objectieve landeninformatie onder meer blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen, dat in het geval dat de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren en er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. De commissaris-generaal somt daarbij concrete realisaties en initiatieven op, onder meer in de strijd tegen corruptie. Aldus blijkt uit de beschikbare landeninformatie geheel niet dat er in Albanië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. De commissaris-generaal besluit dan ook terecht dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De loutere verwijzingen naar de problemen van corruptie in Albanië volstaan niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoekende partijen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hen in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hiertoe, door louter op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie, geheel in gebreke. De informatie waarnaar verzoekende partijen verwijzen, ligt verder in dezelfde lijn als deze waarop de analyse van de commissaris-generaal is gestoeld en waarbij rekening werd gehouden met het gegeven dat er nog ruimte is voor hervormingen.

De Raad wijst er nog op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Waar verzoekende partijen nog betogen dat moet worden benadrukt dat verzoekster “een criminele netwerk vrees”, is het de Raad niet duidelijk waarop zij doelen aangezien zij noch op de Dienst Vreemdelingenzaken,

noch tijdens hun persoonlijke onderhouden op het CGVS enige melding hebben gemaakt van een dergelijke vrees in hoofde van verzoekster.

Uit niets blijkt derhalve en verzoekende partijen maken niet in concreto aannemelijk dat zij in geval van een terugkeer naar Albanië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te verlenen. Verzoekende partijen tonen derhalve niet aan dat het hen met betrekking tot de door hen ingeroepen problematiek aan nationale bescherming ontbeert.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift de overige motieven, opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, ongemoeid laten. Deze pertinente motieven blijven aldus overeind, worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

3. Gelet op wat voorafgaat, lijkt het erop dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 9 februari 2024 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1022 legt de eed af en tolkt Albanees.

De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.

De raadvrouw van dhr. B. heeft de avond vooraf de terechtzitting meegedeeld dat zij niet aanwezig zal zijn. Dhr. B. bevestigt dat zijn zaak zonder zijn advocaat kan behandeld worden. Hij legt uit dat hij nood heeft aan internationale bescherming gelet op de kanun in Albanië. Na een ongeval heeft zijn schoonmoeder gezondheidsproblemen gekregen (verzoeker reed haar aan toen ze plots de weg overstak) en is er een

conflict ontstaan met zijn schoonvader. Die wil wraak nemen op hem en zijn kinderen. Zijn probleem is nu groter geworden nu hij en mevr. B. uit elkaar zijn.

De voorzitter merkt op dat mevr. B. heeft gevraagd om het dossier te splitsen zodat haar asielaanvraag (en van haar kinderen) onafhankelijk van de aanvraag van haar echtgenoot kan worden onderzocht. De Raad kan niet ingaan op deze vraag en de voorzitter vraagt wat de bedoeling is van mevr. B.: doet ze afstand van huidig beroep en wil zij zelf een verzoek om internationale bescherming indienen? Mevr. B. doet geen afstand en stelt belang te behouden. Zij is slachtoffer van een ernstige situatie van huiselijk geweld en in Albanië is er een gebrek aan overheidsbescherming en wijst op de feminicide-praktijk in Albanië.”

4.2. Op 11 december 2023 ontving de Raad via elektronische weg (J-BOX) overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van verzoekster, waarbij zij stukken heeft gevoegd die zij in de inventaris bij voormelde nota benoemt als volgt:

“1. Klacht van verzoekster

2. Attest van CAW

3. “Country policy and information note: domestic violence against women, Albania, December 2022” (updated 8 June 2023) – ook beschikbaar op https://www.gov.uk/government/publications/albania-country-policy-and-information-notes/country-policy-and-information-note-domestic-abuse-and-violence-against-women-albania-december-2018-accessible#Situation_of_lone

4. CEDOCA, COI FOCUS, Albanië: 13 oktober 2017 – ook beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf”.

In voormelde aanvullende nota wordt volgende toelichting gegeven:

“Bij brief van 22.11.2013, ingediend via Jbox, heb ik u op de hoogte gebracht van mijn tussenkomst, alsook van het feit dat verzoekster gescheiden is van haar echtgenoot N.B., met wie ze haar asielaanvraag in België heeft ingediend.

Op 26.09.2013, na een ruzie in het Fedasil centrum waarbij haar echtgenoot haar heeft geslagen, diende verzoekster klacht in bij de politie (zie stuk 1) en verklaarde zij zich benadeelde partij.

In het proces-verbaal verklaarde verzoekster dat zij gedurende hun relatie het slachtoffer was geweest van geweld, maar dat zij nooit actie had durven ondernemen.

Sinds deze ruzie verblijven verzoekster en haar echtgenoot niet meer samen in het Fedasilcentrum. Verzoekster is momenteel de enige verzorgster van hun drie kinderen.

Verzoekster wordt momenteel opgevolgd door een hulpdienst voor huiselijk geweld, het CAW (zie stuk 2).

Zij wil nu een echtscheidingsprocedure starten. Verzoekster verklaart dat ze bedreigingen van haar man ontvangt als ze een scheidingsprocedure wil opstarten.

Aangezien het CGVS niet op de hoogte is gebracht van de gewelddaden en verzoekster ernstig vreest dat deze zich opnieuw zullen voordoen in geval van terugkeer naar Albanië, verzoekt verzoekster u vriendelijk de bestreden beslissing, voor wat haar betreft, te vernietigen zodat het CGVS het nodige onderzoek kan verrichten naar het huiselijk geweld dat verzoekster in Albanië heeft ondergaan en haar vrees om terug te keren naar Albanië, overeenkomstig de artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 2°, en 39/76, § 2, van de wet van 15. 12. 1980.

Verzoekster vreest het gewelddadige gedrag van haar echtgenoot en dat hij geweld zou plegen op haar kinderen. Verzoekster heeft alle contact met haar familie in Albanië verbroken en zou volledig geïsoleerd raken als ze zou moeten terugkeren.

Deze angst is geworteld in een context van veelvuldig huiselijk geweld.

De laatste “Country policy and information note: domestic violence against women, Albania, December 2022” (updated 8 June 2023) (zie stuk 3) geeft aan dat:

“4.3.2 On 3 October 2022, UN Women published an article based on an interview with Aferdita Prroni, Executive Director of the Human Rights in Democracy Centre, who said:

‘...the number of domestic violence cases actually reported in Albania only represents the tip of the iceberg. Many cases go unreported, especially in rural areas. Violence continues to be excused and women and girls continue to blame themselves. In addition, the majority of women and girls are not aware have no knowledge of the law on domestic violence, no information about protection measures and legal remedies, or an awareness that violence is a violation of human rights and a punishable crime”¹

¹ Vrije vertaling: 4.3.2 Op 3 oktober 2022 publiceerde UN Women een artikel op basis van een interview met Aferdita Prroni, uitvoerend directeur van het Human Rights in Democracy Centre, die zei “...het aantal daadwerkelijk gemelde gevallen van huiselijk geweld in Albanië is slechts het topje van de ijsberg. Veel gevallen worden niet gemeld, vooral op het platteland. Geweld wordt nog steeds goedgepraat en vrouwen en meisjes blijven zichzelf de schuld geven. Daarnaast is de meerderheid van de vrouwen en meisjes niet op de hoogte van de wet op huiselijk geweld, niet op de hoogte van beschermingsmaatregelen en rechtsmiddelen, en niet op de hoogte van het feit dat geweld een schending van de mensenrechten is en een strafbaar feit.”

Verzoekster vreest ook dat zij geen bescherming zou krijgen, met name wegens corruptie. Deze angst wordt ondersteund door de COI FOCUS: ALBANIË Huiselijk geweld (zie stuk 4, pp. 40-41).

"Het aantal arrestaties van daders van huiselijk geweld is toegenomen in vergelijking met enkele jaren geleden, net zoals het aantal veroordelingen. Er lijkt eensgezindheid te bestaan dat de politie inspanningen levert om haar verantwoordelijkheid op te nemen in de strijd tegen huiselijk geweld, maar dat er nog verschillende werkpunten zijn om naar behoren te functioneren. Rechtbanken worden ervan beschuldigd hun verantwoordelijkheid uit de weg te gaan. Punten van kritiek hebben doorgaans te maken met corruptie, omkoopbaarheid van rechters, onzorgvuldige behandeling van zaken, milde straffen en vervroegde vrijlatingen. Experts menen dat het rechtssysteem beter zal functioneren na het beoordelings- en herbenoemingsproces van rechters en procureurs dat recent van start is gegaan."

Tot slot, in het geval van een terugkeer naar Albanië als alleenstaande moeder, moet ook de situatie van alleenstaande, gescheiden vrouwen met kinderen in Albanië worden benadrukt.

De bovenvermelde Country policy and information note stelt dat:

"8.1.1 In October 2022, the HO fact-finding team met with Brikena Puka, Executive Director of Vatra, which provides assistance to victims of domestic abuse and trafficking. Ms Puka commented, 'In Albania there is a mentality in rural areas that families don't accept divorce. A family thinks when their daughter gets married she should stay with her husband despite DV. The other issue is there may be no possibility for families support their daughters, because of poverty and lack of accommodation.'

8.1.2 The HO fact-finding team also met with representatives from the Mary Ward Loreto Foundation who stated, 'With adultery or those trafficked they would even be stigmatised by friends and family and would lose status, be abandoned or rejected or some would even be killed.' [footnote 144] The interlocutors further stated, 'For a single woman with a child it would be very hard due to the lack of financial support but she will also be stigmatised. She would be blame shamed. It's seen that a woman cannot live without a man.'

8.1.3 The HO fact-finding team also met a representative of Caritas, who stated: 'A lot of rural people are coming to Tirana, some of them are divorced or their husband is outside the country or they have a lot of social issues and are living alone. The poverty has increased...' 2 (zie stuk 3)

2 Vrije vertaling: "8.1.1 In oktober 2022 had het onderzoeksteam van HO een ontmoeting met Brikena Puka, uitvoerend directeur van Vatra, dat hulp biedt aan slachtoffers van huiselijk geweld en mensenhandel. Mevrouw Puka zei: "In Albanië heerst op het platteland de mentaliteit dat families een scheiding niet accepteren. Een familie vindt dat als hun dochter trouwt, ze bij haar man moet blijven, ondanks het geweld. Het andere probleem is dat er soms geen mogelijkheden zijn voor families om hun dochters te onderhouden, vanwege armoede en gebrek aan huisvesting.

8.1.2 Het onderzoeksteam van HO had ook een ontmoeting met vertegenwoordigers van de Mary Ward Loreto Foundation, die verklaarden: "Overspelige vrouwen of slachtoffers van mensenhandel zouden zelfs gestigmatiseerd worden door vrienden en familie en zouden hun status verliezen, in de steek gelaten of verstoten worden of sommigen zouden zelfs vermoord worden." [voetnoot 144] De gesprekspartners verklaarden verder: "Voor een alleenstaande vrouw met een kind zou het erg moeilijk zijn vanwege het gebrek aan financiële steun, maar ze zou ook gestigmatiseerd worden. Ze zou aan de schandpaal genageld worden. Het wordt gezien dat een vrouw niet zonder man kan.

8.1.3 Het onderzoeksteam van HO had ook een ontmoeting met een vertegenwoordiger van Caritas, die verklaarde 'Er komen veel plattelandsbewoners naar Tirana, sommigen van hen zijn gescheiden of hun man is het land uit of ze hebben veel sociale problemen en wonen alleen. De armoede is toegenomen...' Hartelijk dank bij voorbaat om huidig schrijven en de stukken in bijlage aan verzoeksters dossier toe te voegen."

4.3. Ter terechtzitting delen de verzoekende partijen mee dat zij niet langer een koppel vormen. Verzoekster vraagt om de dossiers te splitsen zodat haar beschermingsverzoek (en van haar kinderen) onafhankelijk van het beschermingsverzoek van haar echtgenoot kan worden onderzocht. Voorts geeft zij onder meer aan dat zij het slachtoffer is van een ernstige situatie van huiselijk geweld en er in Albanië een gebrek is aan overheidsbescherming. Tevens wijst zij op de femicide-praktijk in Albanië.

Ook in haar aanvullende nota verwijst verzoekster naar haar vrees voor haar echtgenoot, in casu verzoeker, gelet op zijn gewelddadig optreden, haar wil om een echtscheidingsprocedure op te starten en haar situatie als alleenstaande gescheiden vrouw in Albanië bij terugkeer. Hierbij worden onder meer de verklaringen van verzoekster afgelegd tijdens het verhoor bij de politiediensten en een attest van het CAW over de aanmelding en begeleiding van verzoekster naar aanleiding van economisch, fysiek, psychologisch en seksueel partnergeweld gevoegd. Zij brengt ook landeninformatie over huiselijk geweld in Albanië bij.

Er dient rekening te worden gehouden met die nieuwe gegevens, in het bijzonder wat de beëindiging van de relatie betreft en de aangehaalde situatie van huiselijk geweld en de hierop gestoelde vrees van verzoekster. Dit alles heeft immers een grote impact op en maakt een wezenlijk nieuw element uit in het kader van de beoordeling van de verzoekende partijen hun verzoek om internationale bescherming. Er dient dan ook omzichtig te worden omgesprongen met voormelde nieuwe informatie, die mee in overweging dient te worden

genomen teneinde de situatie van de verzoekende partijen te kunnen inschatten, en dit noopt bijgevolg tot een nader en gedegen onderzoek.

De Raad wijzigt, gelet op hetgeen voorafgaat, zijn standpunt van de beschikking.

5. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, dienen bijgevolg de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 april 2023 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES